

Til § 13.

Efter Sportelreglementet af 1814 tilfalde de dert paabudte Gebyrer udenfor Kjøbenhavn Skifteforvalteren og Skiftekrivieren med Undtagelse af hele Skiftealæret efter Reglementets § 86 af den Formuemasse, som i hvert Bo overstiger 24,000 Rbd. og $\frac{1}{4}$ af Salæret af den Formuemasse, som er under dette Beløb, hvilke tilfalde Statskassen tilligemed hele Forhøitelsesaagiften efter Reglementets § 156. For de Retsbetjentembeders Vedkommende, som senere i Henhold til de paagjældende Lønningslove ere satte paa fast Løn, ligesom i Kjøbenhavn, tilfalde samtlige Gebyrer Statskassen. Nærværende Lovforslag gaar ud paa at bestemme, at alle Afgifter og Betalinger efter samme, selvfølgelig med Undtagelse af Betaling til Vidner m. fl., skulle tilflyde Statskassen, altsaa for alle Jurisdiktioners Vedkommende uden Hensyn til den Maade, hvorpaa Retsbetjentene ere lønnede, mod at der, som nedenfor ved § 14 nærmere omtalt, ydes de sportellønnede Embedsmænd et Vederlag.

Med Hensyn til den finantstille Betydning af Lovforslaget bemærkes Følgende:

Efter Gjennemsnit af Finantsaarene 1870—71, 1871—72 og 1872—73 have Skiftegebyrerne aarlig i runde Tal udgjort følgende Beløb, saavel forsaavidt de ere tilfaldne Statskassen, som vedkommende Embedsmænd:

Skiftealæret efter Sportelreglementets § 86	164,100 Rbd.
Extraditionsgebyr efter Sportelreglementets § 92	9,100 —
Gebyr for Proklama efter Sportelreglementets § 90	2,250 —
Gebyr for Skiftealters Beskrivelse m. m., Sportelreglementets § 93	8,800 —
Gebyr for Attester og Udskrifter, Sportelreglementets § 93	3,050 —
Gebyr for Forretninger, foretagne efter Rekvizition fra	

At overføre 187,300 Rbd.

Oversført 187,300 Rbd.

andre Jurisdiktioners Skifteforvaltere	100 —
Rekvizition for at hensejdes i uskiftet Bo, Sportelreglementets § 96	31,300 —
20 pCt. Afgift efter Sportelreglementets § 156	43,750 —
Gebyr og Promillegebyr efter Sportelreglementets § 91	50 —
Ialt	262,500 Rbd.

Med Beregningen af, hvorledes Indtægterne ville stille sig efter Bestemmelserne i det foreliggende Forslag, frembyder der sig forskjellige Vanskeligheder, væsentlig hidrørende fra, at en Del af Afgiften efter samme retter sig efter den beholdne Formue i Boerne, medens for Tiden den hele Formuemasse hovedsagelig er det Normgivende. For de Boers Vedkommende, hvis Behandling er ført til Ende af selve Skifteretten, foreligger der vel tilstrækkelig Dplysning saavel om den beholdne Formue som om Formuemassen til at kunne opstille et begrundet Overslag; hvad derimod de Boer angaar, som ere blevne ertraderede af Skifteretten, savnes der Dplysning om den beholdne Formues Størrelse, ligesom der heller ikke vil kunne have en fuldkommen tilstrækkelig Opgjørelse af, hvad den samlede Formuemasse har udgjort for disse Boers Vedkommende. Det Samme gjælder idetmindste tildeels om den beholdne Formue i de af Creditorer eller overordentlige Skifteforvaltere behandlede Dødsboer. Paa disse Punkter er man derfor indskrænket til en Rakkule.

Efter Gjennemsnit af de ovenfor nævnte 3 Aar har i de af Skifteretten i et Aar til Ende behandlede Boer (Dødsboer og Fallitboer) Formuemassen udgjort 10,950,000 Rbd. og den beholdne Formue 6,900,000 — i ertraderede og af Creditorer behandlede Boer ansættes Formuemassen til 3,500,000 — hvorefter den beholdne Formue anslaaes til 2,500,000 —